Zbornik sudske prakse

MIŠLJENJE NEZAVISNOG ODVJETNIKA
MANUELA CAMPOSA SÁNCHEZ-BORDONE
od 26. rujna 2019.[1]

Predmet C-785/18

GAEC Jeanningros
protiv
Institut national de l'origine et de la qualité (INAO),
Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation,
Ministre de l'Économie et des Finances,
uz sudjelovanje:
Comité interprofessionnel de gestion du Comté

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État (Državno vijeće, Francuska))

„Zahtjev za prethodnu odluku – Poljoprivreda – Zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti za poljoprivredne i prehrambene proizvode – Izmjena specifikacije proizvoda – Značajna izmjena – Manja izmjena – Zahtjev za manju izmjenu koji se pobija pred nacionalnim sudovima – Nacionalna sudska praksa kojom se odbija pravni lijek nakon Komisijine odluke– Zaštićena oznaka izvornosti Comté"

1. U skladu s Uredbom (EU) br. 1151/2012[2], zaštićene oznake izvornosti (u daljnjem tekstu: ZOI) moraju biti u skladu sa specifikacijom koja uključuje njihov naziv, opis proizvoda, opis metode dobivanja proizvoda, definiciju zemljopisnog područja i druge relevantne podatke.

2. Te se specifikacije mogu mijenjati u složenim upravnim postupcima, sličnim onima kojima se uređuje prva registracija ZOI-ja, u kojima sudjeluju nacionalna tijela i Komisija. Njihov sustav sadržan je u Delegiranoj uredbi[3], kao i u Provedbenoj uredbi[4], te se neznatno razlikuje ovisno o tome kolike su te izmjene.

3. Na temelju prethodnog pitanja koje upućuje Conseil d'État (Državno vijeće, Francuska), Sud će moći pojasniti funkciju sudova koji su pozvani provesti nadzor valjanosti odluka koje nacionalna tijela donose u tim postupcima.

4. Konkretno, treba utvrditi, ako Komisija odobri zahtjev za „manju" izmjenu specifikacije ZOI-ja, koju su odobrila tijela države članice, trebaju li sudovi te države odlučivati o pravnim lijekovima podnesenim protiv nacionalnih odluka na temelju kojih je izvršena ta izmjena.

1 Izvorni jezik: španjolski

2 Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL 2012., L 343, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 25., str. 31. i ispravak SL 2015., L 191, str. 9.)

3 Delegirana uredba Komisije (EU) br. 664/2014 od 18. prosinca 2013. o dopuni Uredbe (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća s obzirom na utvrđivanje simbola Unije za zaštićene oznake izvornosti, zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalne specijalitete i s obzirom na određena pravila o podrijetlu, određena pravila postupka i određena dodatna prijelazna pravila (SL 2014., L 179, str. 17.)

4 Provedbena uredba Komisije (EU) br. 668/2014 od 13. lipnja 2014. o utvrđivanju pravila za primjenu Uredbe (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL 2014., L 179, str. 36. i ispravci SL 2014., L 219, str. 67. te SL 2015., L 39, str. 23.)

I. Pravni okvir

A. Pravo Unije

1. Uredba br. 1151/2012

5. U skladu s člankom 7.:

„1. Zaštićena oznaka izvornosti ili zaštićena oznaka zemljopisnog podrijetla mora biti u skladu sa specifikacijom koja uključuje najmanje:

(a) naziv koji se zaštićuje kao oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla […];

(b) opis proizvoda uključujući, ako je primjereno, sirovine te glavne fizikalne, kemijske, mikrobiološke i senzorske karakteristike proizvoda;

(c) definiciju zemljopisnog područja […] te ako je prikladno detalje koji pokazuju sukladnost sa zahtjevima iz članka 5. stavka 3.;

(d) dokaz da proizvod potječe iz određenog zemljopisnog područja iz članka 5. stavka 1. ili 2.;

(e) opis metode dobivanja proizvoda i, ako je primjereno, autentičnih i nepromjenljivih lokalnih metoda kao i podatke o pakiranju […];

(f) detalje koji uspostavljaju sljedeće:

i. vezu između kvalitete ili karakteristika proizvoda i zemljopisnog okruženja iz članka 5. stavka 1.; ili

ii. prema potrebi, vezu između specifične kvalitete, ugleda ili neke druge karakteristike proizvoda i zemljopisnog podrijetla iz članka 5. stavka 2.;

[…]

(h) bilo koja specifična pravila označivanja dotičnog proizvoda.

[…]”

6. Člankom 49. stavkom 4. drugim podstavkom propisuje se:

„Država članica osigurava objavu svoje pozitivne odluke i mogućnost žalbe svake fizičke ili pravne osobe koja ima legitiman interes.”

7. Članak 53. glasi kako slijedi:

„1. Skupina s legitimnim interesom može podnijeti zahtjev za odobrenje izmjene specifikacije proizvoda.

Zahtjevi navode i opisuju razloge zatraženih izmjena.

2. U slučaju kada izmjena uključuje jednu ili više izmjena koje nisu manje izmjene, zahtjev za izmjenu slijedi postupak propisan u člancima od 49. do 52.

Međutim, ako su predložene izmjene manje, Komisija odobrava ili odbija zahtjev. U slučaju odobrenja izmjena koje podrazumijevaju promjenu dijelova iz članka 50. stavka 2., Komisija objavljuje te dijelove u *Službenom listu Europske unije*.

Da bi se izmjena smatrala manjom u slučaju sustava kvalitete opisnog [opisanog] u glavi II., ona:

(a) se ne smije odnositi na ključne karakteristike proizvoda;

(b) ne smije mijenjati poveznicu iz članka 7. stavka 1. točke (f) podtočke i. ili ii.;

(c) ne smije uključivati promjenu naziva ili bilo kojeg dijela naziva proizvoda;

(d) ne smije utjecati na određeno zemljopisno područje; ili

(e) ne smije predstavljati povećanje ograničenja u trgovanju proizvodom ili njegovim sirovinama.

[…]”

2. Delegirana uredba br. 664/2014

8. Člankom 6. stavkom 2. („Izmjene specifikacije proizvoda”) predviđa se:

„Prijave za manje izmjene u specifikaciji proizvoda u vezi sa zaštićenim oznakama izvornosti i zaštićenim oznakama zemljopisnog podrijetla dostavljaju se nadležnim tijelima države članice na koju se izvornost ili zemljopisno podrijetlo odnosi. […]

U zahtjevu za manje izmjene predlažu se samo manje izmjene u okviru članka 53. stavka 2. Uredbe [br. 1151/2012]. U njemu se te manje izmjene opisuju, daje se sažetak razloga i pokazuje kako su predložene izmjene doista kvalificirane kao manje u skladu s člankom 53. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 1151/2012. U njemu se, za svaku izmjenu, uspoređuje izvorna specifikacija proizvoda te, prema potrebi, izvorni jedinstveni dokument s predloženom izmijenjenom inačicom. Zahtjev mora biti samodostatan i mora sadržavati sve izmjene specifikacije proizvoda te, prema potrebi, jedinstvenog dokumenta za koji se traži odobrenje.

Manje izmjene iz drugog podstavka članka 53. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1151/2012 smatraju se odobrenima samo ako Komisija ne obavijesti podnositelja drukčije u roku od tri mjeseca od zaprimanja zahtjeva.

Zahtjev za manje izmjene koji nije u skladu s drugim podstavkom ovog stavka nije prihvatljiv. Prešutno odobrenje iz trećeg podstavka ovog stavka ne primjenjuje se na takve zahtjeve. Ako se smatra da je zahtjev neprihvatljiv, Komisija o tome obavješćuje podnositelja zahtjeva u roku od tri mjeseca od zaprimanja zahtjeva.

Komisija objavljuje odobrene manje izmjene u specifikaciji proizvoda koje ne podrazumijevaju promjene elemenata iz članka 50. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1151/2012.”

3. Provedbena uredba br. 668/2014

9. Članak 10. („Postupovni zahtjevi u pogledu izmjena specifikacije proizvoda”) glasi:

„1. Zahtjevi za odobrenje veće izmjene specifikacije proizvoda za zaštićene oznake izvornosti i zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla sastavljaju se u skladu s obrascem iz Priloga V. Ti se zahtjevi ispunjuju u skladu sa zahtjevima utvrđenima u članku 8. Uredbe (EU) br. 1151/2012. Izmijenjeni jedinstveni dokument sastavlja se u skladu s obrascem iz Priloga I. ovoj Uredbi. Upućivanje na objavu specifikacije proizvoda koje se navodi u jedinstvenom dokumentu vodi na ažuriranu verziju predložene specifikacije proizvoda.

[…]

2. Zahtjevi za odobrenje manje izmjene iz članka 53. stavka 2. drugog podstavka Uredbe (EU) br. 1151/2012 sastavljaju se u skladu s obrascem iz Priloga VII. ovoj Uredbi.

Zahtjevima za odobrenje manje izmjene koja se odnosi na zaštićenu oznaku izvornosti ili zaštićenu oznaku zemljopisnog podrijetla prilaže se ažurirani jedinstveni dokument, ako je izmijenjen, koji se sastavlja u skladu s obrascem iz Priloga I. Upućivanje na objavu specifikacije proizvoda koje se navodi u izmijenjenom jedinstvenom dokumentu vodi na ažuriranu verziju predložene specifikacije proizvoda.

Zahtjevima koji potječu iz Unije države članice prilažu izjavu kojom navode da smatraju da zahtjev ispunjuje uvjete Uredbe (EU) br. 1151/2012 i poštuje odredbe koje su donesene u skladu s njom te upućivanje na ažuriranu specifikaciju proizvoda. […] Zahtjevi za manju izmjenu u slučajevima iz članka 6. stavka 2. petog podstavka Delegirane uredbe (EU) br. 664/2014 sadržavaju upućivanje na objavu ažurirane specifikacije proizvoda, ako je riječ o zahtjevima koji potječu iz država članica, odnosno sadržavaju ažuriranu specifikaciju proizvoda ako je riječ o zahtjevima koji potječu iz trećih zemalja.

[…]”

B. Nacionalno pravo. Odluka ministra poljoprivrede i hrane i ministra gospodarstva i financija o izmjeni specifikacije ZOI-a „Comté” od 8. rujna 2017. [5]

10. U članku 1. ističe se:

„Radi njezine dostave Europskoj komisiji, odobrava se specifikacija zaštićene oznake izvornosti ‚Comté’ koja je izmijenjena na temelju prijedloga Stalne komisije Nacionalnog odbora za nazive mliječnih, poljoprivredno-prehrambenih i šumarskih proizvoda Nacionalnog instituta za podrijetlo i kvalitetu.”

11. U skladu s člankom 2.:

„Ova se Odluka primjenjuje od dana kad je Europska komisija odobrila izmjene specifikacije zaštićene oznake izvornosti ‚Comté’.

Dan kad je Europska komisija odobrila izmjene obznanit će se u obliku obavijesti objavljene u Službenom listu Ministarstva poljoprivrede i hrane, kojoj će se po potrebi priložiti odobrena verzija specifikacije.”

5 Arrêté du 8 septembre 2017 du ministre de l’Agriculture et de l’Alimentation et du ministre de l’Économie et des Finances relatif à la modification du cahier des charges et de l’appellation d’origine protégée „Comté” (JORF br. 217 od 16. rujna 2017.; u daljnjem tekstu: Odluka od 8. rujna 2017.)

II. Glavni postupak i prethodno pitanje

12. Groupement agricole d'exploitation en commun (GAEC) Jeanningros je 16. studenoga 2017. pred Conseilom d'État (Državno vijeće) pobijao Odluku od 8. rujna 2017. te je zahtijevao poništenje članka 5.1.18 izmijenjene specifikacije kojim se zabranjuje upotreba „robota za mužnju".

13. Odlukom objavljenom 1. lipnja 2018. Komisija je odobrila zahtjev za manju izmjenu specifikacije ZOI-ja „Comté"[6], u skladu s člankom 53. stavkom 2. drugim podstavkom Uredbe br. 1151/2012, uzimajući u obzir članak 6. stavak 2. treći podstavak Delegirane uredbe br. 664/2014.

14. Conseil d'État (Državno vijeće) dvoji u pogledu toga treba li odlučiti o pravnom lijeku podnesenom protiv Odluke od 8. rujna 2017., povodom kojeg se još vodi postupak, ili pak obustaviti postupak, kao što je to učinio u drugim slučajevima[7].

15. Prema dosadašnjem stajalištu suda koji je uputio zahtjev, kad odlučuje o pobijanju odluke na temelju koje francuska vlada Komisiji podnosi zahtjev za registraciju ZOI-ja, uključujući odobrenu specifikaciju, i kad je, u trenutku donošenja presude, Komisija taj naziv već upisala u registar[8], to pobijanje postaje bespredmetno.

16. Na temelju te sudske prakse, Conseil d'État (Državno vijeće) ne ispituje zakonitost specifikacije koju je upisala Komisija, iako se, kao što je to ovdje slučaj, pobija nacionalna odluka na kojoj se temelji. To vrijedi i za manje važne izmjene.

17. Sud koji je uputio zahtjev pita je li takvo postupanje u skladu s pravom Unije ili naprotiv treba donijeti odluku o zakonitosti tog akta s obzirom na učinak koji moguće poništenje pobijanog nacionalnog akta može imati na valjanost registracije koju je provela Komisija.

18. Dvojbe su navele Conseil d'État (Državno vijeće) da Sudu uputi sljedeće prethodno pitanje:

„Treba li članak 53. Uredbe (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode, članak 6. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 664/2014 od 18. prosinca 2013. o dopuni Uredbe (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća s obzirom na utvrđivanje simbola Unije za zaštićene oznake izvornosti, zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalne specijalitete i s obzirom na određena pravila o podrijetlu, određena pravila postupka i određena dodatna prijelazna pravila, i članak 10. Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 668/2014 od 13. lipnja 2014. o utvrđivanju pravila za primjenu Uredbe (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode, u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima [(u daljnjem tekstu: Povelja)], tumačiti na način da u konkretnom slučaju u kojem je Europska komisija prihvatila zahtjev nacionalnih tijela države članice za izmjenu specifikacije naziva te za registraciju zaštićene oznake izvornosti dok se o tom zahtjevu i dalje vodi postupak povodom podnesenog pravnog lijeka pred nacionalnim sudovima te države, ti sudovi mogu odlučiti da obustavljaju postupak u sporu koji je pred njima u tijeku ili, s obzirom na učinke eventualnog poništenja pobijanog akta na valjanost registracije od strane Europske komisije, moraju donijeti odluku o zakonitosti tog akta nacionalnih tijela?"

19. U prethodnom postupku pisana očitovanja podnijeli su francuska vlada i Komisija. Sud je odlučio riješiti predmet a da ne otvori usmeni dio postupka.

6 Objava zahtjeva za odobrenje manje izmjene u skladu s člankom 53. stavkom 2. drugim podstavkom Uredbe (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL 2018., C 187, str. 7.)

7 Conseil d'État (Državno vijeće), „Syndicat de défense et de promotion des fabricants et affineurs du Morbier", od 5. studenoga 2003., tužba br. 0230438

8 Registar zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla predviđen je u članku 11. stavku 1. Uredbe br. 1151/2012. Može mu se pristupiti na http://ec.europa.eu/agriculture/quality/door/list.html.

III. Analiza

20. Kako bi se odgovorilo na prethodno pitanje, smatram da je, prije svega, prikladno analizirati, s jedne strane, sustav upravnih postupaka koji su predviđeni za provedbu izmjena specifikacija ZOI-ja i, s druge strane, oblike njihova sudskog nadzora.

A. Postupci izmjene specifikacija ZOI-ja

21. Izmjena specifikacije ZOI-ja, kao i njegova registracija, provode se u složenom upravnom postupku, uz sudjelovanje nadležnih tijela države članice i Komisije. Ta je okolnost istaknuta u uvodnoj izjavi 58. Uredbe br. 1151/2012[9].

22. U članku 53. stavku 2. Uredbe br. 1151/2012 razlikuju se dvije vrste izmjena, odnosno izmjene „koje nisu manje izmjene" i manje izmjene.

23. Značajnom se izmjenom smatra ona koja:

– se odnosi na ključne karakteristike proizvoda;

– mijenja vezu između kvalitete ili karakteristika proizvoda i zemljopisnog okruženja ili vezu između specifične kvalitete, ugleda ili neke druge karakteristike proizvoda i zemljopisnog podrijetla (članak 7. stavak 1. točka (f) podtočke i. ili ii. Uredbe br. 1151/2012);

– uključuje promjenu naziva ili bilo kojeg dijela naziva proizvoda;

– utječe na određeno zemljopisno područje; i

– ne predstavlja povećanje ograničenja u trgovanju proizvodom ili njegovim sirovinama.

24. Manjim izmjenama smatraju se izmjene koje se u članku 53. stavku 2. drugom podstavku Uredbe br. 1151/2012 ne smatraju značajnima.

25. Isto tako, člankom 53. stavkom 2. Uredbe br. 1151/2012 predviđaju se dva postupka za provedbu izmjena specifikacije. Za značajne izmjene, upućuje se na članke 49. do 52. (odnosno postupak koji je primjenjiv na registraciju ZOI-ja); za manje izmjene pokreće se pojednostavnjeni postupak.

1. (Redovni) postupak za značajne izmjene specifikacije ZOI-ja

26. Postupak registracije ZOI-ja stoga zahtijeva značajne izmjene specifikacije[10]. Sastoji se od prve faze koja se pokreće (članak 49. stavak 2. Uredbe br. 1151/2012) zahtjevom za registraciju ZOI-ja, koji skupina proizvođača podnosi tijelima države članice u kojoj je zemljopisno smješteno područje proizvodnje.

9 „Da bi se osiguralo da registrirani nazivi oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalnih specijaliteta ispunjavaju uvjete propisane ovom Uredbom, zahtjeve bi trebala ispitati nacionalna tijela dotične države članice, poštujući minimalne zajedničke odredbe koje uključuju nacionalni postupak prigovora. Komisija bi potom trebala pomno pregledati zahtjeve kako bi se osiguralo da nema očitih grešaka i da se poštuje pravo Unije i interesi dionika izvan države članice podnošenja zahtjeva."

10 Člankom 7. Delegirane uredbe br. 664/2014 taj se redovni postupak također primjenjuje u slučaju poništenja registracije ZOI-ja kada nije osigurana sukladnost s uvjetima specifikacije ili kada najmanje sedam godina na tržište nije stavljen niti jedan proizvod u okviru zaštićene oznake izvornosti.

27. Ta tijela trebaju razmatrati zahtjev na adekvatan način kako bi provjerila je li on opravdan i ispunjava li materijalne uvjete utvrđene navedenom uredbom. Treba osigurati odgovarajuću objavu zahtjeva i odrediti razuman rok u kojem svaka fizička ili pravna osoba koja ima legitimni interes i koja ima poslovni nastan ili boravište na njezinom državnom području može uložiti prigovor na zahtjev [11].

28. Nacionalna tijela ocjenjuju zaprimljene prigovore i odlučuju ispunjava li zahtjev uvjete iz Uredbe br. 1151/2012. Ako je njihova ocjena pozitivna, donose odluku i trebaju osigurati objavu i elektronički pristup specifikaciji proizvoda na kojoj se temelji njihova pozitivna odluka.

29. U ovom je trenutku osobito relevantan članak 49. stavak 4. Uredbe br. 1151/2012, u skladu s kojim „[d]ržava članica osigurava objavu svoje pozitivne odluke i mogućnost žalbe svake fizičke ili pravne osobe koja ima legitiman interes".

30. Ako je odluka nadležnog nacionalnog tijela pozitivna, nacionalna faza završava upućivanjem odluke Komisiji koju to tijelo također obavještava o zaprimljenim prihvatljivim prigovorima [12].

31. „Europska" faza tog postupka započinje razmatranjem koje treba provesti Komisija nakon što zaprimi nacionalnu odluku, kako bi se provjerilo da je zahtjev opravdan i ispunjava uvjete utvrđene za ZOI-je. Ako, nakon tog razmatranja (koje ne smije trajati dulje od šest mjeseci), Komisija odluči prihvatiti zahtjev [13], ona u *Službenom listu Europske unije* objavljuje jedinstveni dokument i upućivanje na objavu specifikacije proizvoda [14].

32. Nakon objave u *Službenom listu Europske unije*, u članku 51. Uredbe br. 1151/2012 navedeno je da nadležna tijela države članice ili treće zemlje, ili fizička ili pravna osoba s legitimnim interesom koja ima poslovni nastan u trećoj zemlji, mogu podnijeti prigovor [15]. Komisija bez odgode prigovor prosljeđuje tijelu države članice koje je podnijelo zahtjev [16], nakon čega se pokreće postupak ako se taj prigovor potvrdi [17].

33. Ako ne zaprimi nikakav prigovor (odnosno nikakvu prihvatljivu obrazloženu izjavu o prigovoru) Komisija registrira značajne izmjene specifikacije i ne primjenjuje postupak iz članka 57. stavka 2. Uredbe br. 1151/2012.

34. Komisija postupa na isti način ako je, nakon što je zaprimila prihvatljivu obrazloženu izjavu o prigovoru, postignut sporazum nakon savjetovanja iz članka 51. stavka 3. Uredbe br. 1151/2012. Ako se ne postigne sporazum, Komisija donosi provedbene akte za registraciju ili značajnu izmjenu specifikacije ZOI-ja, u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 57. stavka 2. Uredbe br. 1151/2012 [18].

35. U svakom slučaju, akti o značajnim izmjenama ZOI-ja i odluke o odbijanju objavljuju se u *Službenom listu Europske unije* [19].

11 Članak 49. stavak 3. Uredbe br. 1151/2012

12 Drugim riječima, o prigovorima koji su zaprimljeni od fizičkih ili pravnih osoba koje su predmetne proizvode zakonito stavljale na tržište upotrebljavajući dotične nazive u neprekinutom razdoblju od najmanje pet godina prije (članak 49. stavak 4. Uredbe br. 1151/2012).

13 Ako Komisija odbije zahtjev jer smatra da nisu ispunjeni uvjeti, ona donosi relevantne provedbene akte kojim se odbija zahtjev (članak 52. stavak 1. Uredbe br. 1151/2012).

14 Članak 50. stavci 1. i 2. Uredbe br. 1151/2012

15 Taj prigovor u svakom slučaju treba sadržavati izjavu da bi zahtjev mogao narušavati Uredbom propisane uvjete za značajne izmjene specifikacija.

16 Članak 51. stavak 1. Uredbe br. 1151/2012

17 Prigovor u roku od dva mjeseca treba biti popraćen obrazloženom izjavom o prigovoru, a Komisija provjerava njezinu opravdanost. Ako smatra da je prihvatljiva, Komisija poziva nadležno tijelo ili osobu koja je podnijela prigovor i nacionalno tijelo koje je podnijelo zahtjev kako bi proveli odgovarajuća savjetovanja tijekom razumnog razdoblja koje nije dulje od tri mjeseca.

18 Članak 52. stavci 2. i 3. Uredbe br. 1151/2012

19 Članak 52. stavak 4. Uredbe br. 1151/2012

2. (Pojednostavnjeni) postupak za manje izmjene specifikacije ZOI-ja

36. Uredbom br. 1151/2012 taj pojednostavljeni postupak šturo je uređen. Njezinim se člankom 53. stavkom 2. drugim podstavkom samo predviđa da „ako su predložene izmjene manje, Komisija odobrava ili odbija zahtjev". Dodaje se da, u slučaju odobrenja izmjene jedinstvenog dokumenta ili specifikacije ZOI-ja, Komisija objavljuje tu izmjenu u *Službenom listu Europske unije*.

37. U Delegiranoj uredbi br. 664/2014 taj pojednostavnjeni postupak uređen je tako da je sličan redovnom postupku iz članka 6. stavka 2. U skladu s tom odredbom, zahtjevi za manju izmjenu i. dostavljaju se nadležnim tijelima države članice na koju se odnosi zemljopisno podrijetlo; ii. trebaju sadržavati opis tih izmjena i obrazloženje zašto se one smatraju manjima te njihovu usporedbu s izvornim tekstom; iii. za njih nije predviđen nacionalni postupak prigovora, za razliku od onoga što vrijedi za redovni postupak [20].

38. Naposljetku, člankom 6. stavkom 2. prvim podstavkom Delegirane uredbe br. 664/2014 utvrđuje se da, ako država članica smatra da su zahtjevi iz Uredbe br. 1151/2012 i odredbi donesenih na temelju iste uredbe ispunjeni, ona Komisiji može podnijeti zahtjev za manjim izmjenama specifikacije ZOI-ja.

39. „Europska" faza tog postupka također se pojednostavnjuje. Na toj razini nema postupka prigovora i Komisija ima ovlast donošenja odluke, koja može biti izričita ili prešutna (manje izmjene smatraju se odobrenima ako Komisija ne obavijesti podnositelja drukčije u roku od tri mjeseca od zaprimanja zahtjeva) [21]. Ako Komisija smatra da je zahtjev neprihvatljiv, o tome treba obavijestiti podnositelja zahtjeva u roku od tri mjeseca od zaprimanja zahtjeva. Ako ga prihvati, Komisija treba objaviti manje izmjene specifikacija ZOI-ja.

B. Sudski nadzor odluka donesenih u postupcima izmjene specifikacija ZOI-ja

40. Kao što je upravo pojašnjeno, redovni i pojednostavnjeni postupak složeni su upravni postupci u kojima uzastopno sudjeluju nacionalna tijela i Komisija.

41. Ta vrsta složenih postupaka kazuistički je uređena u pravu Unije [22] te je često analizirana u okviru pravne teorije zbog brojnih pravnih pitanja koja ti postupci otvaraju [23].

42. Sud je također kazuistički i netaksativno odlučivao o sudskom nadzoru odluka donesenih u tim postupcima [24], iako nekoliko nedavnih predmeta u području bankovne unije pridonosi utvrđivanju njegove sudske prakse [25].

20 Međutim, ako zahtjev za manju izmjenu ne dolazi iz skupine koja je podnijela zahtjev za registraciju jednog ili više naziva na koji se specifikacija proizvoda odnosi, država članica mora dati toj skupini priliku za komentare o zahtjevu (ako ta skupina još uvijek postoji).

21 Međutim, prešutno odobrenje ne primjenjuje se na manje izmjene koje nisu u skladu s člankom 6. stavkom 2. drugim podstavkom Delegirane uredbe br. 664/2014.

22 Ambiciozan prijedlog u okviru pravne teorije u pogledu definiranja upravnih postupaka Unije iznijeli su Mir, O., Hofmann, H. C. H., Schneider, J.-P., Ziller, J. i drugi (ur.), *Código ReNEUAL de procedimiento administrativo de la Unión Europea*, INAP, Madrid, 2015. U članku I-4 točki 4. ReNEUAL-ove zbirke „složeni postupak" definiran je kao upravni postupak u kojem su tijelima Unije i tijelima određene države članice ili različitih država članica dodijeljene različite zadaće koje su međuzavisne. Kombinacija dvaju izravno povezanih upravnih postupaka je također složeni postupak.

23 Alonso de León, S., *Composite administratives procedures in the European Union*, Iustel, Madrid, 2017.; Eliantonio, M., „Judicial Review in an Integrated Administration: the Case of ‚Composite Procedures'", *Review of European Administrative Law*, 2014. br. 2, str. 65. do 102.; Della Cananea, G., „I procedimenti amministrativi composti dell'Unione europea", u Bignami, F. i Cassese, S. (ur.), *Il procedimento amministrativo nel diritto europeo*, Milano, Giuffrè, 2004.; Mastrodonato, G., *I procedimenti amministrativi composti nel diritto comunitario*, Bari, Cacucci, 2007.; Hofmann, H. C. H., „Composite decision-making procedures in EU administrative law", u Hofmann, H. C. H. i Türk, A., *Legal Challenges in EU Administrative Law. Towards an Integrated Administration*, Edward Elgar, Cheltenham, 2009., str. 136.

24 Brito Bastos, F., „Derivative illegality in European composite administrative procedures", *Common Market Law Review*, 2018., br. 1, str. 101. do 134.

25 Presuda od 19. prosinca 2018., Berlusconi i Fininvest (C-219/17, u daljnjem tekstu: presuda Berlusconi i Fininvest, EU:C:2018:1023). Predmet Iccrea Banca još je u tijeku, a u njemu sam iznio svoje mišljenje 9. srpnja 2019. (C-414/18, EU:C:2019:574).

43. U svojem mišljenju u predmetu Berlusconi i Fininvest analizirao sam sudsku praksu Suda o složenim upravnim postupcima EU-a, pri čemu sam razlikovao kada su za odlučivanje ovlaštena nacionalna tijela, a kada institucije Unije [26].

44. U presudi Berlusconi i Fininvest, ukratko, Sud je utvrdio da se članku 263. UFEU-a protivi to da nacionalni sudovi izvršavaju nadzor zakonitosti akata o pokretanju postupka, pripremnih akata ili neobvezujućih prijedloga nacionalnih nadležnih tijela u složenom upravnom postupku za izdavanje odobrenja za stjecanje ili povećanje kvalificiranih udjela u kreditnim institucijama. To se utvrđenje pak temeljilo na dvjema pretpostavkama:

– Kad akti nacionalnih tijela čine samo jedan stadij postupka u kojem institucija Unije sama izvršava ovlast donošenja konačne odluke, pri čemu nije vezana pripremnim aktima ili prijedlozima nacionalnih tijela, riječ je o aktima Unije [27].

– Kad se pravom Unije instituciji Unije dodjeljuje isključiva ovlast za donošenje odluka, na sudu je Unije da na temelju svoje isključive nadležnosti u skladu s člankom 263. UFEU-a odluči o zakonitosti konačne odluke koju je donijela institucija Unije. Samo je na sudu Unije da radi osiguranja učinkovite sudske zaštite uključenih osoba ispita eventualne povrede kojima su zahvaćeni pripremni akti ili prijedlozi nacionalnih tijela koji mogu utjecati na valjanost konačne odluke [28].

45. Kao što sam to naveo u svojem mišljenju u tom predmetu [29], u složenim upravnim postupcima u kojima sudjeluju nacionalna tijela i tijela Unije, izvršavanje ovlasti donošenja konačne odluke ključan je element kako bi se utvrdilo treba li sudski nadzor provesti sud Unije ili nacionalni sudovi. Ako ovlast za odlučivanje ima tijelo Unije, sudski nadzor provodi sud Unije, u skladu s člankom 263. UFEU-a. Ako nacionalno tijelo ima posebnu ovlast za odlučivanje, nacionalni sudovi nadležni su za nadzor zakonitosti njegovih akata [30].

46. Imaju li nacionalna tijela vlastitu ovlast za odlučivanje u prvoj fazi složenog postupka manje izmjene specifikacije ZOI-ja? Kad bi to bio slučaj, sudski nadzor te nacionalne odluke provodili bi nacionalni sudovi, neovisno o tome hoće li Komisija donijeti odluku o upisu izmjene u drugoj fazi postupka.

47. Kako bi se odgovorilo na to pitanje, treba uputiti na sudsku praksu Suda o postupcima registracije ZOI-ja [31]. Kao što ću objasniti u nastavku, u toj se sudskoj praksi ističe, prema mojem mišljenju, da tijela odgovarajuće države članice imaju posebnu i autonomnu ovlast za odlučivanje u nacionalnoj fazi postupka.

26 Mišljenje od 27. lipnja 2018. (C-219/17, EU:C:2018:502, t. 64. do 79.)

27 Presuda od 18. prosinca 2007., Švedska/Komisija (C-64/05 P, EU:C:2007:802, t. 93. i 94.) i presuda Berlusconi i Fininvest, t. 43.

28 Presuda Berlusconi i Fininvest, t. 44. Vidjeti po analogiji presudu od 22. listopada 1987., Foto-Frost (314/85, EU:C:1987:452, t. 17.).

29 Mišljenje od 27. lipnja 2018. (C-219/17, EU:C:2018:502, t. 60. do 63.)

30 U svojem mišljenju od 9. srpnja 2019., Iccrea Banca (C-414/18, EU:C:2019:574), smatrao sam da se utvrđivanje redovnih doprinosa Jedinstvenom fondu za sanaciju (SRF) provodi i u okviru složenog upravnog postupka u kojem sudjeluju nacionalna sanacijska tijela, ali čiju konačnu odluku donosi Jedinstveni sanacijski odbor (SRB). Stoga sam smatrao da je sudski nadzor nad odlukom u isključivoj nadležnosti Suda, a ne nacionalnih sudova.

31 Presude od 6. prosinca 2001., Carl Kühne i dr. (C-269/99, u daljnjem tekstu: presuda Carl Kühne i dr., EU:C:2001:659) i od 2. srpnja 2009., Bavaria i Bavaria Italia (C-343/07, u daljnjem tekstu: presuda Bavaria i Bavaria Italia, EU:C:2009:415). Također je relevantna presuda Općeg suda od 23. travnja 2018., CRM/Komisija (T-43/15, neobjavljena, EU:T:2018:208), na koju ću se kasnije pozvati.

48. Prema mišljenju Suda, u redovnom postupku registracije ZOI-ja:

– „Postoji podjela nadležnosti između dotične države članice i Komisije. Naime, neovisno o tome je li riječ o registraciji u skladu s uobičajenim postupkom ili u skladu s pojednostavnjenim postupkom, ona se može provesti samo ako je u tom pogledu dotična država članica podnijela zahtjev i dostavila specifikaciju i informacije potrebne za registraciju” [32].

– „Država članica kojoj je podnesen zahtjev za registraciju u okviru uobičajenog postupka, mora provjeriti je li taj zahtjev opravdan i, ako smatra da su ispunjeni uvjeti iz Uredbe br. 2081/92, dostavlja ga Komisiji. Međutim, […] Komisija samo provodi tek formalno ispitivanje kako bi provjerila jesu li ispunjeni navedeni uvjeti” [33].

49. Sud na temelju toga zaključuje da „odluku o registraciji naziva poput ZOI-ja […] samo može donijeti Komisija ako joj je dotična država članica podnijela zahtjev u tu svrhu, a taj se zahtjev samo može podnijeti ako je država članica provjerila je li on opravdan. Taj se sustav podjele nadležnosti, među ostalim, objašnjava činjenicom da registracija pretpostavlja provjeru da su ispunjeni određeni uvjeti, što u velikoj mjeri zahtijeva dobro poznavanje posebnih elemenata dotične države članice, odnosno elemenata koje nadležna tijela dotične države mogu bolje provjeriti” [34].

50. Smatram da se ta sudska praksa o postupku registracije ZOI-ja može ekstrapolirati na redovni postupak za značajne izmjene specifikacije; kao što sam već naveo, u članku 53. stavku 2. prvom podstavku Uredbe br. 1151/2012 upućuje se na njezine članke 49. do 52. koji se upravo odnose na postupak registracije.

51. Smatram da se ta sudska praksa može ekstrapolirati i na pojednostavnjeni postupak jer je pristup njemu iz članka 6. stavka 2. Delegirane uredbe br. 664/2014 sličan pristupu redovnom postupku (koji je pak predviđen za registraciju ZOI-ja), iako su u njegovim objema fazama isključeni postupci prigovora.

52. Navedena sudska praksa odnosila se na redovni postupak registracije ZOI-ja, koji je uveden Uredbom br. 2081/92 i koji je prethodio sadašnjem postupku (članci 49. do 52. Uredbe br. 1151/2012). Također se odnosila, kao što sam to već naveo, na postupak iz bivšeg članka 17. navedene uredbe, odnosno pojednostavnjeni i prijelazni postupak za registraciju postojećih ZOI-ja u Uniji, onih zaštićenih ili onih ustaljenih na temelju upotrebe u državama članicama [35].

53. Ti su postupci također podrazumijevali nacionalnu i europsku fazu, i bili su slične prirode kao i sadašnji postupci registracije i izmjene specifikacija ZOI-ja. Stoga, ponavljam, sudska praksa Suda u kojoj su analizirani može se ekstrapolirati na manje izmjene specifikacije ZOI-ja.

32 Presude Carl Kühne i dr., t. 50. i 51. te Bavaria i Bavaria Italia, t. 64. Potonja se presuda odnosila na podjelu nadležnosti između nacionalnih tijela i Komisije u složenom postupku iz bivšeg članka 17. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2081/92 od 14. srpnja 1992. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL 1992., L 208, str. 1.), koji je bio pojednostavnjeni i prijelazni postupak za registraciju postojećih ZOI-ja u Uniji, onih zaštićenih ili onih ustaljenih na temelju upotrebe u državama članicama.

33 Presude Carl Kühne i dr., t. 52. te Bavaria i Bavaria Italia, t. 65.

34 Presude Carl Kühne i dr., t. 53. te Bavaria i Bavaria Italia, t. 66.

35 Vidjeti bilješku 32.

54. U skladu s tom sudskom praksom, nacionalno tijelo ima nadzor nad postupkom manje izmjene, što se opravdava, među ostalim [36], sljedećim razlozima:

– Skupine proizvođača obvezne su pokrenuti taj postupak pred nadležnim nacionalnim tijelom države članice na čije se državno područje ZOI odnosi. Te skupine ne mogu izravno podnijeti svoj zahtjev Komisiji.

– Nacionalna tijela moraju provjeriti usklađenost prijedloga s materijalnim uvjetima iz Uredbe br. 1151/2012 jer upravo ona imaju najbolje znanje za provjeru posebnosti tih manjih izmjena.

– Tijelo države članice nadležno je za odobrenje ili odbijanje zahtjeva za manju izmjenu u nacionalnoj fazi. Stoga, ono odlučuje hoće li pokrenuti daljnju fazu postupka tako da zahtjev dostavi Komisiji. Komisija ne može sudjelovati u postupku ako nacionalno tijelo ne donese pozitivnu odluku.

– Komisija provjerava je li zahtjev za manju izmjenu u skladu s Uredbom br. 1151/2012, Delegiranom uredbom br. 664/2014 i Provedbenom uredbom br. 668/2014, odnosno sadržava li zahtijevane elemente i je li zahvaćen očitim pogreškama [37].

– Nacionalno tijelo zadržava mogućnost povlačenja zahtjeva koji je podnesen Komisiji prije nego što ga ona razmotri.

55. Tim ovlastima dokazuje se da nacionalno tijelo raspolaže širokom ovlašću za samostalno odlučivanje u nacionalnoj fazi složenog postupka manje izmjene specifikacije ZOI-ja [38]. Riječ je o ovlasti koja podliježe samo nadzoru nacionalnih sudova, a za preispitivanje Komisijinih odluka u europskoj fazi postupka nadležan je Sud [39].

56. Ta se tvrdnja potkrepljuje člankom 49. stavkom 4. Uredbe br. 1151/2012 na koji sam ranije uputio [40]. Naime, vlastitim temeljnim pravilom zakonodavac Unije priznao je na jedinstven način da, u odnosu na pozitivnu odluku tijela države članice u pogledu izmjene specifikacije, svaka fizička ili pravna osoba koja ima legitiman interes ima „mogućnost žalbe”.

57. Točno je da je ta žalba, koja se, kao što je logično, podnosi nacionalnim sudovima, izričito predviđena za odluke o značajnim izmjenama specifikacija ZOI-ja. Međutim, s obzirom na sličnost postupaka kojima se uređuju te izmjene i manje izmjene, smatram da se pravo na podnošenje žalbe također primjenjuje na potonje izmjene.

36 Države članice u svojem nacionalnom pravu mogu predvidjeti prijelaznu nacionalnu zaštitu ZOI-ja, koja je ograničena na njihovo državno područje, od završetka nacionalne faze postupka registracije do Komisijine odluke o zahtjevu. Iako se ta mogućnost u članku 9. Uredbe br. 1151/2012 predviđa samo za registraciju ZOI-ja, a ne za izmjene specifikacije, ona također odražava nadzor nacionalnog tijela nad nacionalnom fazom tih složenih postupaka.

37 Presude Carl Kühne i dr., t. 54. te Bavaria i Bavaria Italia, t. 67.

38 U postupcima izmjena specifikacija vina sa ZOI-jem, uređenim kasnijim pravilima, ovlast nacionalnog tijela gotovo je isključiva, osim u pogledu objave u *Službenom listu Europske unije* koju provodi Komisija. U njima se utvrđuje sklonost jačanju ovlasti nacionalnih tijela, možda zbog Komisijinih administrativnih poteškoća pri upravljanju europskom fazom.
Postupci izmjena specifikacija vina sa ZOI-jem uglavnom su uređeni člankom 105. Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL 2013., L 347, str. 671. i ispravci SL 2014., L 189, str. 261., SL 2015., L 114, str. 25. i SL 2016., L 130, str. 8.), kao i člancima 14. do 18. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/33 od 17. listopada 2018. o dopuni Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu zahtjeva za zaštitu oznaka izvornosti, oznaka zemljopisnog podrijetla i tradicionalnih izraza u sektoru vina, postupka podnošenja prigovora, ograničenja upotrebe, izmjena specifikacija proizvoda, poništenja zaštite te označivanja i prezentiranja (SL 2019., L 9, str. 2.).

39 Presuda Bavaria i Bavaria Italia, t. 70. i 71.

40 Točka 28. ovog mišljenja

58. Odluke nacionalnih tijela o tim manjim izmjenama nisu u isključivoj nadležnosti suda Unije, s obzirom na to da je riječ o autonomnim aktima koji su nužni kako bi Komisija kasnije mogla donijeti odluku o njima. U biti, s materijalnog stajališta i s obzirom na vrlo ograničenu marginu prosudbe kojom Komisija raspolaže u tom pogledu, u odlukama nacionalnih tijela zaista su se uzeli u obzir svi elementi kojima se opravdava odobravanje tih izmjena u specifikacijama.

59. Prema sudskoj praksi Suda, na nacionalnim je sudovima da o nepravilnostima nacionalnog akta, prema potrebi uz upućivanje Sudu zahtjeva za prethodnu odluku, odlučuju pod istim uvjetima kao što su oni pod kojima provode nadzor nad svakim konačnim aktom koji je donijelo isto nacionalno tijelo i koji može biti nepovoljan za treće osobe te da, uostalom, u skladu s načelom učinkovite sudske zaštite smatraju dopuštenom tužbu podnesenu u tu svrhu, čak i ako je pravila nacionalnih postupaka ne predviđaju [41].

C. Utjecaj tih razmatranja na glavni postupak

60. Između stranaka se pred Conseilom d'État (Državno vijeće) vodi spor zbog manje izmjene specifikacije ZOI-ja sira „Comté". Nije sporno da pobijani novi članak (broj 5.1.18) kojim je uvedena zabrana upotrebe „robota za mužnju", predstavlja manju izmjenu.

61. Sud koji je uputio zahtjev u biti želi znati može li se uredbama na koje se već uputilo i člankom 47. Povelje potkrijepiti njegova ranija sudska praksa (na temelju koje je obustavljao postupke u tijeku nakon što je Komisija odobrila izmjenu) ili je na temelju njih treba izmijeniti.

62. Razmatranja koja sam dosad iznio, koja se temelje na sudskoj praksi Suda o postupcima registracije ZOI-ja i na pravilima u tom području (osobito s obzirom na članak 49. stavak 4. Uredbe br. 1151/2012), navode me na zagovaranje drugog od tih dvaju stajališta.

63. U tu svrhu smatram da nerješavanje žalbe koju su podnijele osobe koje imaju aktivnu procesnu legitimaciju za njezino podnošenje, u slučaju manjih izmjena specifikacije ZOI-ja, ne bi bilo u skladu s pravom koje dotične osobe imaju na temelju Uredbe br. 1151/2012 ni sa sudskom praksom Suda koja se odnosi na složene postupke registracije ZOI-ja. Isto tako, to ne bi bilo u skladu s člankom 47. Povelje.

64. To je zapravo odgovor na prethodno pitanje, s obzirom na to da se sud koji je uputio zahtjev u njemu više usredotočuje na to postoji li obveza rješavanja žalbe, nego na posljedice koje njegova presuda može imati za odluke koje je Komisija već donijela. Međutim, i njih ću kasnije razmotriti.

65. Prema mojem mišljenju, poništenje nacionalnog akta kojim se odobrila manja izmjena, radi njezina dostavljanja Komisiji, dovelo bi, *lančanom reakcijom*, do nepostojanja pravne osnove same Komisijine odluke.

41 U tom smislu, presude od 3. prosinca 1992., Oleificio Borelli/Komisija, C-97/91, EU:C:1992:491, t. 9. do 13.; Carl Kühne i dr., t. 58.; Bavaria i Bavaria Italia, t. 57. i Berlusconi i Fininvest, t. 45. i 46.

66. Kako bi se izbjegla ta neželjena posljedica, bilo bi prikladno da Komisija prekine fazu postupka koji se vodi pred njom, ako postoje pravni lijekovi koji su u tijeku pred nacionalnim sudovima podneseni protiv odluke nacionalnog tijela koje je odobrilo manju izmjenu specifikacije [42]. Tako se bolje poštuje, s jedne strane, pravo na sudsku zaštitu žalitelja i, s druge strane, pravna sigurnost, te se pritom izbjegava da Komisijine odluke *a posteriori* budu lišene pravne osnove [43].

67. Obveza osiguravanja učinkovite sudske zaštite osoba koje su podnijele žalbu pred nacionalnim sudovima, koje imaju pravo na to na temelju pravila prava Unije i, eventualno, načelo dobre uprave [44], trebaju Komisiju navesti na to da u svoju ocjenu zahtjeva uključi okolnost da postoje pravni lijekovi povodom kojih se i dalje vodi postupak protiv nacionalne odluke pred sudovima države članice [45].

68. U istom smislu, nacionalna tijela ne smiju Komisiji podnijeti zahtjev za manju izmjenu specifikacije ZOI-ja ako postoje pravni lijekovi povodom kojih se i dalje vodi postupak protiv njegova odobrenja pred nacionalnim sudovima ili, *a fortiori*, ako je nacionalni sud donio presudu o poništenju, neovisno o tome što ona nije konačna.

69. Ukratko, Komisija ne smije odlučivati o zahtjevu za manju izmjenu specifikacije ZOI-ja ako postoje pravni lijekovi povodom kojih se i dalje vodi postupak protiv nacionalne odluke o odobrenju i ako postoje presude kojima se ta odluka djelomično ili u cijelosti poništava. U suprotnom, moguće poništenje te nacionalne odluke konačnom presudom sudova države članice koji i dalje imaju obvezu odlučivanja o pravnim lijekovima povodom kojih se pred njima vodi postupak, dovelo bi do gubitka valjanosti same Komisijine odluke.

IV. Zaključak

70. S obzirom na prethodno navedeno, predlažem Sudu da na prethodno pitanje koje je postavio Conseil d'État (Državno vijeće, Francuska) odgovori na sljedeći način:

„Članak 49. stavak 4. i članak 53. stavak 2. Uredbe (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode i članak 6. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 664/2014 od 18. prosinca 2013. o dopuni Uredbe (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća s obzirom na utvrđivanje simbola Unije za zaštićene oznake izvornosti, zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalne specijalitete i s obzirom na određena pravila o podrijetlu, određena pravila postupka i određena dodatna prijelazna pravila, u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da nacionalni sudovi ne mogu donijeti odluku o obustavi žalbenih postupaka koji se pred njima vode protiv odluka nacionalnog tijela koje se odnose na manje izmjene specifikacije zaštićene oznake izvornosti jer je Komisija, dok su se ti žalbeni postupci i dalje vodili, prihvatila navedeni zahtjev i svoju odluku objavila u *Službenom listu Europske unije*."

42 Trebalo bi poduzeti prikladne mjere kako bi se u tom iznimnom slučaju produljio rok za rješavanje da ne bude prostora za navodno odobrenje zahtjeva.

43 U presudi od 23. travnja 2018., CRM/Komisija (T-43/15, neobjavljena, EU:T:2018:208), Opći sud smatrao je da Komisija ne može registrirati ZOZP Piadina Romagnola jer je talijansko tijelo odobrilo i dostavilo zahtjev Komisiji šest dana nakon djelomičnog poništenja specifikacije presudom nacionalnog prvostupanjskog suda. Komisija je odobrila taj ZOZP te svoju odluku objavila u *Službenom listu Europske unije*, a da nije pričekala rješenje žalbe u kasacijskom postupku koja je pred Consiglio di Stato (Državno vijeće, Italija) podnesena protiv presude o poništenju prvostupanjskog suda.

44 Članak 41. Povelje. Na taj se članak pozvao Opći sud u svojoj presudi od 23. travnja 2018., CRM/Komisija (T-43/15, neobjavljena, EU:T:2018:208, t. 67. do 83.).

45 Komisija treba provesti tu ocjenu u okviru ovlasti analize kojima raspolaže u europskoj fazi postupka na temelju članka 50. stavka 1. Uredbe br. 1151/2012.